

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ALTERNATYVIŲJŲ DEGALŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS
RESPUBLIKOS ATSINAUJINANČIŲ IŠTEKLIŲ ENERGETIKOS ĮSTATYMO NR. XI-1375 2,
5, 6, 8, 11, 12, 32, 35, 36, 37, 39, 51 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS
RESPUBLIKOS GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1973 1 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTŲ IR SUSIJUSIOS LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
NUTARIMO PROJEKTO**

(TAP-20-1304–20-1307; TAIS NR. 20-3121(3), 20-3124(3), 20-3125(3), 20-7681(2))

2020-08-17 Nr. NV-2268

Vilnius

Įvertinę projektų atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams ir teisės technikos reikalavimams, norime atkreipti projekto rengėjų dėmesį į šiuos aspektus.

Del Lietuvos Respublikos alternatyviųjų degalų įstatymo projekto

1. Projekto 1 straipsnyje vartojamos dvi skirtingos sąvokos – atsinaujinančių energijos išteklių ir atsinaujinančių išteklių. Siūlytume jas suvienodinti.

Projekto 1 straipsnio 1 dalyje teigiama, kad įstatymas nustato alternatyviųjų degalų ir degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo transporto sektoriuje plėtrą, tačiau pagal Projekto 2 straipsnio 1 dalyje pateiktą apibrėžtį matyti, kad degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių taip pat yra alternatyvieji degalai. Reikėtų šią nuostatą performuluoti.

Projekto 1 straipsnio 2 dalis skirta nurodyti įstatymo tikslą. Tačiau jos antrasis sakinyss kalba apie priemones, kuriomis šis tikslas bus siekiamas. Tuo trapu priemonėms yra skirta šio straipsnio 3 dalis. Be to šis antrasis sakinyss tikslintinas kalbiniu požiūriu, gal būt jį apjungiant su pirmuoju sakiniu.

Siūlytume Projekto 1 straipsnio 3 dalyje tikslinti išsireiškimus „įtvirtinti netaršių transporto priemonių <...> naudojimo *tikslus*“ (lyg ir turėtų būti savaime aišku, kokiais tikslais naudojamos tokios transporto priemonės), „*didinant* reikalavimus, keliamus viešiesiems pirkimams“ (kai kurių reikalavimų apskritai šiuo metu nėra, tai jie gali būti veikiau nustatyti, bet ne didinami). Taip pat pateikiamas išsireiškinas „transporto srityje“ (taip pat ir Trečiojo skirsnio pavadinime), nors

projekte įprastai vartojama „transporto sektoriuje“. Neaišku, kuo šios sąvokos skiriasi, o jei nesiskiria, tokiu atveju reikėtų vartoti vienodus terminus.

2. Norėtume atkreipti dėmesį į šias Projekto 2 straipsnyje pateiktas sąvokas:

Alternatyviųjų degalų infrastruktūra apibrėžiama kaip degalų pildymo *punktai* ir elektromobilių įkrovimo *prieigos*, tačiau toliau projekte taip pat minimos elektromobilių įkrovimo stotelės. Lieka neaišku, ar tokios stotelės yra ADI dalis, ar ne.

5 dalyje įsivedus sutrumpinimą „DAEI apskaitos vienetas“, jis turėtų būti naudojamas 6 dalyje ir pati sąvoka turėtų būti pateikta kaip „DAEI apskaitos vienetų registras“, o jos tekste taip pat reikia vartoti įsivestą sutrumpinimą *DAEI apskaitos vienetus*.

5 dalyje pateikiamą DAEI apskaitos vienetų registro sąvokos apibrėžtį reikėtų derinti su Valstybės informacinių išteklių įstatyme pateikta registro apibrėžtimi.

14 dalyje pateikiama „Elektromobilių įprastos galios įkrovimo prieigos“ sąvoka, tačiau tekste ši sąvoka apskritai nėra vartojama. Tas pats pasakytina ir apie 16 dalyje esančią elektromobilių vidutinės galios įkrovimo prieigos sąvoką.

4 dalyje apibrėžiant degalus iš atsinaujinančių energijos išteklių nurodomi *nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai*. Tačiau 20 dalyje ir visur kitur projekto tekste vartojama kita sąvoka - *nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai iš atsinaujinančių energijos išteklių*. Todėl arba reikėtų tikslinti 4 dalį, arba 20 dalyje įvesti (ir visur tekste naudoti) sąvoką *nebiologiniai skystieji ir dujiniai degalai* (tuo labiau, kad ji ir yra apibrėžiama kaip degalai, kurių energijos kiekis sukaupiamas iš atsinaujinančių energijos išteklių, o kitokia prasme (iš neatsinaujinančių energijos išteklių) nebiologinių skystųjų ir dujinių degalų sąvoka projekte nevartojama).

Siūlome įsivertinti, ar nereikėtų vartoti vienodas sąvokas 9 dalyje (apibrėžiant elektromobilį –elektrine įkraunamąją energijos *kaupimo sistemą*) ir 17 bei 18 dalyse (apibrėžiant grynąjį elektromobilį ir hibridinę transporto priemonę - *elektros energijos kaupiklis*).

23 dalyje yra nurodoma, kad *privati* elektromobilių įkrovimo prieiga negali būti eksploatuojama pelno siekimo tikslais, tačiau toks ribojimas niekur nėra paaiškinamas ir nėra pagrįsta, kodėl privati veikla negali būti siekianti pelno.

Neaišku, kuo skiriasi pusiau vieša elektromobilių įkrovimo prieiga, kuri prieinama visiems „nustatytu laiku“, ir viešoji elektromobilių įkrovimo prieiga, kai pagal 31 dalį veikia „darbo valandomis“. Taip pat niekur nėra atskleista, kodėl į viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemą nėra įtraukiami duomenys apie pusiau viešas elektromobilių įkrovimo prieigas.

Siūlome tikslinti 32 dalyje pateiktą apibrėžtį, pagal kurią Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistema – duomenų bazė, kurioje registruojami, kaupiami ir tvarkomi viešųjų

elektromobilių įkrovimo stotelių statiniai ir dinaminiai duomenys; tolesnės Projekto nuostatos numato, kad joje registruojamos ir pusiau viešos elektromobilių įkrovimo stotelės.

Lyginant 33 ir 21 dalyse pateiktas apibrėžtis iš esmės sukurama situacija, kai 0 g/km anglies dioksido (CO₂) išmetanti transporto priemonė bus laikoma netaršia transporto priemone, o 0-1 g/km anglies dioksido (CO₂) išmetanti transporto priemonė bus laikoma visai netaršia transporto priemone.

Siūlytume sukeisti vietomis 34 ir 35 dalis (pirmiau dėstant bendresnę normą) ir 34 dalyje rašyti „Reglamente (ES) 2018/858“.

3. Manome, kad pagal Lietuvos konstitucinę sąrangą [valstybės ar savivaldybės] įmonė negali vykdyti valstybinio valdymo, todėl reiktų tikslinti Projekto 3 straipsnio 2 ir 3 punktus. Taip pat visas institucijas reiktų dėstyti ta tvarka, kaip jos minimos tolesniuose projekto straipsniuose. Ir savivaldybės nėra institucijos, kaip nurodoma straipsnio pavadinime. Be to, išsireiškimas *Vyriausybė ar jos įgaliota institucija* nėra tikslus, nes 4 straipsnyje yra atskirai išdėstoma Vyriausybės ir jos įgaliotų institucijų kompetencija nepaliekant Vyriausybei galimybės nuspręsti pačiai pasinaudoti suteikta kompetencija ar įgalioti kurią nors kitą instituciją.

4. Projekto 4 straipsnio 1 dalies 1 punktą reikia tikslinti, nes projekte niekur nėra minimos jokios paramos skatinimo tvarkos, kurias turėtų nustatyti (tvirtinti?) Vyriausybė, taip pat prie Aplinkos ministerijos, Energetikos ministerijos ir Susisiekimo ministerijos funkcijų nėra numatyta, kad jos turi parengti tokias tvarkas.

2 dalies 2 punkte vietoj abstrakčios ir neapibrėžtos sąvokos „valstybės institucijų, įstaigų ir įmonių“ siūlome rašyti Viešųjų pirkimų įstatyme vartojamą sąvoką „perkančiųjų organizacijų“ arba, kaip yra nurodoma Projekto 14 straipsnyje, perkančioji organizacija ar perkantysis subjektas.

Straipsnio pavadinimas neatitinka jo turinio, kadangi jame nustatoma ne tik Vyriausybės, bet ir jos įgaliotos institucijos kompetencija.

5. Projekto 5 straipsnio 4 punktą „Energetikos ministerijos įgaliotos institucijos, įstaigos ar įmonės teikimu nustato DAEI apskaitos vienetų *registro administravimo tvarką*“ būtina suderinti su Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nuostatomis (visų pirma 19 str.).

Straipsnio vienintelė dalis nėra numeruojama.

6. Projekto 6 straipsnis 2 punktą „nustato viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemos sukūrimo ir administravimo tvarką“ būtina suderinti su Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nuostatomis.

Projekto 6 straipsnis 3 punktas turėtų būti tikslinamas, nes visiškai neaišku, kas tokius darnaus judumo planus rengia, taip pat labai abejotina, ar Susisiekimo ministerija turėtų tvirtinti visų Lietuvos miestų darnaus judumo planus.

7. Siūlome įsivertinti, ar Projekto 7 straipsnio 2 punkte turi būti vartojama „*aplinkosaugos sąlygų*“ sąvoka, ar, kaip yra vartojama kitų Projekto nuostatų kontekste, „*aplinkos apsaugos*“ sąlygų terminas.

Taip pat šis straipsnis neturi prasmės, nes identiškos Aplinkos ministerijos funkcijos yra įtvirtintos Atsinaujinančiųjų išteklių energetikos įstatymo 7 straipsnio 3 ir 4 punktuose, todėl Projekte galėtų būti nebent pateikta nuoroda į jau nustatytą kompetenciją.

8. Projekto 8 straipsnį siūlome tikslinti. Pirmiausia visiškai neaišku, kuo skiriasi ŽŪM vykdytina valstybinė priežiūra ir kontrolė, tuo labiau, kad jas abi atliks ta pati ministerija. Antra, ar tikrai tokią priemonių gyvendinimo kontrolę turėtų atlikti pati ministerija, o ne jos įgaliota institucija, tuo labiau, kad aiškinamajame rašte nieko nėra užsimenama apie papildomų lėšų poreikį. Šio straipsnio 2 punkte siūlytume, laikantis bendros Projekto dėstymo sistemos, rašyti ne konkretų būsimų taisyklių pavadinimą, o nurodyti bendrai tokių taisyklių turinį (t.y. dėstyti pradedant ne didžiąją raide Biodujų gamybai <...>).

9. Projekto 9 straipsnį siūlome tikslinti, nes jame tikriausiai norėta pasakyti „Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registras“, taip pat projekto nuostata „transporto priemonės <...> būtų registruojamos atsižvelgiant į transporto priemonės naudojamų alternatyviųjų degalų rūšį“ yra visiškai neaiški savo turiniu ir VRM kompetencijos apimtimi.

10. Projekto 10 straipsnyje turėtų būti patikslinta sąvoka „mokymo įstaiga“ (ar tai švietimo įstaiga, mokykla ar pan.). Taip pat siūlome apsvarstyti, ar tikrai turi būti formuojamos švietimo programos, „susijusias su iškastinio naftos kuro sukeliamu poveikiu žmonių sveikatai ir aplinkai, visuomenės elgsenos formavimo ir jos įpročių keitimu, skatinant perėjimą prie netaršaus transporto naudojimo“, ar nepakaktų tokio turinio mokymo įtraukti į kitas švietimo programas, pvz. minimą Atsinaujinančiųjų išteklių energetikos įstatyme programą apie atsinaujinančių energijos išteklių plėtros ir naudojimo praktines galimybes ir naudą. Taip pat atkreipiame dėmesį, kad Švietimo įstatymas gana išsamiai reglamentuoja įvairius švietimo programų aspektus, todėl reikėtų įsivertinti, ar tikrai siekiama turėti atskirą švietimo programą apie iškastinio kuro pavojų ir skatinimą pereiti prie netaršaus transporto naudojimo.

11. Projekto 11 straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostata „derina DAEI apskaitos vienetų registro *administravimo tvarką*“ turi būti tikslinama pagal aukščiau pateiktas pastabas derinti tokias nuostatas su Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nuostatomis.

Siūlome įsivertinti, ar Projekto 11 straipsnio 2 dalis atitinka Energetikos įstatymo 8 straipsnio 17 dalį, pagal kurią „Tarybos finansavimo šaltiniai yra valstybės *biudžeto asignavimai, tarp jų ir šio straipsnio 18 dalyje ir kituose įstatymuose numatytos Tarybos pajamos*. <...> Tarybos programos, įgyvendinamos siekiant šio įstatymo 3 straipsnyje nustatytų tikslų ir vykdant energetikos sektoriaus reguliavimą ir valstybinę energetikos priežiūrą, finansuojamos iš Tarybos

pajamų, gautų šio straipsnio 18 dalyje nustatyta tvarka. *Kitoms įstatymų nustatytoms funkcijoms atlikti ar tais atvejais, kai šio straipsnio 18 dalyje nustatytų lėšų nepakanka energetikos sektoriaus reguliavimui ir valstybinei energetikos priežiūrai atlikti, Taryba gali būti finansuojama ir kitomis valstybės biudžeto lėšomis*“, taip pat 18 dalies 7 punktą, pagal kurį „Taryba pagal šią dalį gautas pajamas privalo įmokėti į valstybės biudžetą ir tvarkyti Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymo nustatyta tvarka“.

12. Remiantis Vietos savivaldos įstatymu Projekto 12 straipsnio pavadinime ir pačiame straipsnyje siūlome rašyti „savivaldybės institucijos“.

Taip pat siūlome tikslinti ir šio straipsnio 2 punktą, nes pagal pateiktą apibrėžtį mažos taršos zonos nustatomos ne savivaldybių teritorijoje, bet savivaldybėje esančių miestų teritorijoje.

13. Siūlome sukonkretinti 13 straipsnyje minimus Viešųjų pirkimų tarnybos renkamus duomenis *apie atliekamus* transporto priemonių ir *paslaugų viešuosius pirkimus* darant nuorodą atitinkamą Projekto 14 straipsnio dalį arba bendrai į Įstatymo nuostatas.

14. Siūlome tikslinti Trečiojo skirsnio pavadinimą, nes abejotina, ar, pvz., pašto pristatymo ir siuntinių pristatymo paslaugos patenka į sąvoką „viešieji pirkimai kelių transporto srityje“. Lietuvos Respublikos pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymas išskiria „vandentvarkos, energetikos, *transporto ir pašto sritis*“.

Neaišku, kuo skiriasi Projekto 14 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodomas kelių transporto priemonių įsigijimas ir pirkimas, tuo labiau kad 8 dalyje kalbama tik apie nupirktas kelių transporto priemones.

Dėl šio straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatos „pašto siuntų vežimo keliais, siuntinių vežimo, pašto pristatymo ir siuntinių pristatymo paslaugos“ siūlome įvertinti Pašto įstatymo nuostatas, pagal kurias pašto paslauga – pašto siuntų *surinkimas*, rūšiavimas, vežimas ir pristatymas, o *pašto siunta* – adresuota ir išsiųsti paruošta siunta, įskaitant korespondencijos siuntas, *pašto siuntinius*, siuntas <..>.

Pagal straipsnio 1 dalies 2 punktą *šiam straipsnyje* nustatytų reikalavimų privaloma laikytis ir tais atvejais, kai yra teikiamos keleivinio kelių transporto, keleivių vežimo specialiais reisais, keleivių vežimo užsakomaisiais reisais, atliekų surinkimo, pašto siuntų vežimo keliais, siuntinių vežimo, pašto pristatymo ir siuntinių pristatymo paslaugos. Tačiau šiame straipsnyje tokių reikalavimų nurodytų paslaugų teikimui nėra nustatyta apskritai.

Projekto 14 straipsnio 6 dalis tikslintina, nes antruoju ataskaitiniu laikotarpiu taikomi nustatyti reikalavimai, bet ne tikslai.

Projekto 14 straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad šio straipsnio 3 dalyje nustatyti reikalavimai netaikomi visam sąrašui transporto priemonių. Tačiau 3 dalyje nustatyti reikalavimai tik pirmajam

ataskaitiniam laikotarpiui. Ar tai reiškia, kad antruoju ataskaitiniu laikotarpiu, kuris prasidės 2026 m. sausio 1 d., įsigyjant ir t.t. visas 7 dalyje išvardintas transporto priemonės nustatyti reikalavimai bus taikomi?

Projekto 14 straipsnio 8 dalis turi būti tikslinama, nes formuluotė „atsižvelgdama į pagal kiekvieną sutartį <...> į kelių transporto priemonių, kurios bus naudojamos paslaugoms pagal kiekvieną sutartį teikti, skaičių“ yra nekonkreči, kažin ar ji bus prieinama ir, kaip minėta, tokioms paslaugoms teikti skirtoms transporto priemonėms jokie reikalavimai nėra apskritai keliami.

15. Projekto 15 straipsnis turėtų būti tikslinamas, jei bus atsižvelgta į šios išvados 2 pastabą dėl Projekto 2 straipsnio 4 ir 20 dalyse nurodomų nebiologinių skystųjų ir dujinių degalų ir nebiologinių skystųjų ir dujinių degalų iš atsinaujinančių energijos išteklių sąvokų suvienodinimo.

Aiškinamajame rašte nurodoma, kad Projekte atskiriamos degalų ir transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjo sąvokos, kadangi šiems degalų tiekėjams taikomi skirtingi įpareigojimai, tačiau nėra pateikiama paaiškinimų, kodėl degalų tiekėjams nustatomi reikalavimai nuo 2022 metų, o transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjams – tik nuo 2025 metų.

Projekto 15 straipsnio 10 dalyje reikėtų rašyti „ir biodegalų pažangumą“, nes pagal pateiktas sąvokas pažangūs gali būti tik biodegalai.

Siūlome įsivertinti, ar Projekto 15 straipsnio 11 dalyje nebūtų tikslinga aiškiau išdėstyti, apie kokį faktinį minimalų degalų kiekį kalbama.

16. Projekto 16 straipsnio pavadinime reikėtų vartoti prieš tai įsivesti sutrumpinimą DAEI apskaitos vienetai.

Atsižvelgiant į 16 straipsnio 1 dalies nuostatą „DAEI apskaitos vienetai neperkeliami į kitus kalendorinius metus“, turi būti atsisakoma ją dubliuojančios nuostatos iš Projekto 15 straipsnio 4 dalies. Taip pat šioje dalyje siūlome rašyti ne „gali būti skiriami“, o „skiriami“.

Siūlome įsivertinti, ar Projekto priede nereikėtų nurodyti šiame straipsnyje minimo 2018 m. gruodžio 19 d. Komisijos įgyvendinamojo reglamento (ES) 2018/2067.

Siūlome reformuluoti 16 straipsnio 5 dalies nuostatą „metinėje ataskaitoje nustačius esminių trūkumų“, nes trūkumai turi būti ne ataskaitos, o susiję su vienetų skyrimu (žr. 6 dalies formuluotę). Be to, visiškai nėra aišku, kurie trūkumai turi būti laikomi esminiais, o kurie – ne. Šiam straipsniui taip pat taikomi aukščiau išdėstyti pastebėjimai dėl registro administravimo tvarkos.

Abejotina šio straipsnio 6 dalies pridėtinė teisinė vertė, nes visos pasekmės jau aptartos prieš tai esančioje dalyje ir ji nieko naujo nenustato.

17. Projekto 17 straipsnio pavadinime reikėtų vartoti prieš tai įsivesti sutrumpinimą DAEI apskaitos vienetų registras.

Dėl Projekto 17 straipsnio pavadinime ir tekste vartojamos sąvokos „administravimo tvarka“ dar kartą atkreipiame dėmesį, kad Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymas nenumato registrų administravimo tvarkos.

Atkreipiame dėmesį, kad Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatyme yra numatytas registro valdytojas ir registro tvarkytojas, tuo tarpu 17 straipsnio 2 dalies 5 punkte nurodomas registro administratorius.

Siūlome patikslinti, ar 3 dalies 5 punkte teisingai pateikta formulė „g CO₂eq/MJ“.

4 dalyje siūlome rašyti „nurodo subjektus“, nes Projekte kitais panašiais atvejais iš esmės nėra vartojamas toks vienaskaitos ir daugiskaitos vartojimas.

7 dalyje ar kitoje šio straipsnio vietoje siūlome nurodyti kitą informaciją apie registrą pagal Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymą. Be to, pagal Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymą registro valdytojas yra ministerija ar kita valstybės institucija ar valstybės įstaiga, todėl juo negali būti įmonė, numatyta Projekte.

Projekto 17 straipsnio 8 dalį, skirta registro finansavimui dalyvių įmokomis, siūlome derinti su Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo 29 straipsniu, kuris reglamentuoja atlyginimo už registro duomenų, registro informacijos, registrui pateiktų dokumentų ir (arba) jų kopijų teikimą ir perdavimą klausimus.

18. Dėl Projekto 18 straipsnio pavadinimo norėtume visų pirma atkreipti dėmesį, kad jis skirtas tik įpareigojimų degalų tiekėjams administravimui ir kontrolei, tačiau ne kaip bus administruojami ir kontroliuojami Projektu siūlomi nustatyti įpareigojimai gamtinių dujų transporto sektoriui tiekėjams. Tuo labiau 4 dalyje vartojama daug platesnė formuluotė „vykdydami DAEI apskaitos vienetų *registro dalyvių* veiklos priežiūrą“, o 6 dalyje jau nustatyta, kad Tarybos nustatyta tvarka įvertina degalų tiekėjų ir transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjų įpareigojimų, nustatytų šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse, įgyvendinimą.

4 dalies 7 punkte siūlome rašyti „sudaryti sutartis su auditoriais ar audito įmonėmis“.

Siūlome atsisakyti šio straipsnio 12 dalies, nes iš esmės identiška nuostata suformuluota labiau šiam tikslui tinkančio 32 straipsnio 12 dalyje. Taip pat atkreipiame dėmesį, kad abiejose nuostatose skiriasi apskundimui nustatyto termino skaičiavimo pradžios momentas.

19. Norime atkreipti dėmesį į Projekto 19 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis. Pirmiausia, visiškai neaišku, kas paskelbs duomenis apie galutinę energijos suvartojimą Lietuvos Respublikos kelių ir geležinkelių transporto sektoriuose 2020 metais, nes reikalavimas tokią informaciją skelbti LSD įsigalios po šio laikotarpio. Antra, neaišku, kokiais tikslais LSD turi skelbti informaciją apie „atitinkamais kalendoriniais metais <...> sunaudotus biodegalų kiekius“, jei atskaitos taškas visuomet bus 2020 m. Jei tokia informacija reikalinga kitais (ne 1 ir 2 dalies taikymo) tikslais, siūlytume šią dalį perkelti į straipsnio pabaigą.

Siūlytume 2 dalyje pateikti pilną Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 pavadinimą, o 4 dalyje rašyti sutrumpintą pavadinimą „Reglamentas (EB) Nr. 1069/2009“.

Vadovaujantis Nuorodų į Europos Sąjungos teisės aktus teikimo teisės aktuose reikalavimų aprašo 18 punktu (Teisės aktuose, kuriais ES teisės aktai neįgyvendinami, visas ES teisės akto pavadinimas nurodomas tada, kai ES teisės aktas teisės akto tekste minimas pirmą kartą. Toliau nurodomas sutrumpintas pavadinimas) šio straipsnio 10 dalyje nereikia nurodyti „(toliau – Reglamentas (ES) 2019/807)“.

20. Projekto 20 straipsnio pavadinime neturėtų būti taško.

Projekte rašoma ir apie ministerijų priimamus teisės aktus, o šio straipsnio 1 dalyje nurodoma, kad tai daro „Energetikos ministras kartu su Lietuvos Respublikos aplinkos ministru ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministru“. Siūlome suvienodinti (kiek įmanoma paliekant „ministrą“). Be to, šioje dalyje pateikiamas pilnas būsimos metodikos pavadinimas, kuriame yra nuoroda „siekiant šio įstatymo 15 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų įpareigojimų“. Abejotume, kad taip turėtų atrodyti būsimos Žaliavų vertinimo metodikos pavadinimas.

Siūlome tikslinti 2 dalį, nes pagal Nuorodų į Europos Sąjungos teisės aktus teikimo teisės aktuose reikalavimų aprašo 11 punktą „Įstatymo priede pateikus visą pavadinimą, įstatymo tekste nurodomas sutrumpintas [ES teisės akto] pavadinimas“. Tas pats taikytina ir 4 daliai.

5 dalyje reikėtų rašyti „žaliavų sąrašo keitimo poreikį pagrindžiančią informaciją“. Taip pat reikėtų tikslinti ir 6 dalį, nes „Žaliavų sąrašo keitimo poreikis“ yra bendrinė kategorija, o ne pavadinimas.

7 dalyje siūlytume sistemiškai rašyti „įtraukimo į Žaliavų sąrašą ar pašalinimo iš jo“, 9 dalyje – vertinimo išvadoje, 11 dalyje siūlome išbraukti žodį proceso.

21. Siūlome įsivertinti, ar tikrai pagrįstai Projekto 21 straipsnyje yra numatyta, kad iki 2025 metų N1 klasės elektromobilių skaičius turi sudaryti ne mažiau kaip 30 procentų metinių pirkimų sandorių, tačiau laikotarpiu nuo 2025 iki 2030 m. šiai klasei jokie reikalavimai netaikomi ir N1 klasės elektromobiliai apskritai galės būti neįsigijami.

Atkreipiame dėmesį, kad įstatymuose tokia sąvoka kaip automobilių parkas yra nevartojama.

22. Siūlome įsivertinti ir tikslinti Projekto 22 straipsnio 4 dalį, nes pagal ją visiškai neaišku, kaip ir kur (šalia kurių valstybinės reikšmės kelių ir kuriuose miestuose) turės būti įrengtos įkrovimo prieigos, *proporcingai* taip, kad viena viešoji didelės arba labai didelės galios įkrovimo prieiga tektų ne daugiau kaip keturiasdešimčiai grynųjų elektromobilių. Ir kas būtų, jei šis skaičius būtų viršytas.

Siūloma tikslinti 8 dalyje esantį išsireiškimą „savivaldybė, norėdama tapti viešosios elektromobilių įkrovimo prieigos operatore“. Atkreipiame dėmesį, kad nurodomas Lietuvos

Respublikos vietos savivaldos įstatymo 9¹ straipsnis būtent numato, kad savivaldybė gali priimti sprendimą dėl naujos ūkinės veiklos vykdymo ir šiuo tikslu savivaldybė gali steigti naują juridinį asmenį šiai ūkinei veiklai vykdyti arba pavesti naują ūkinę veiklą vykdyti jau veikiančioms savivaldybės valdomoms įmonėms.

Siūlome įsivertinti, ar pagal 11 dalį Susisiekimo ministerija kiekvienais kalendoriniais metais neturėtų skelbti apibendrinančios informacijos ir apie elektromobilių įkrovimo infrastruktūros plėtros apimtį ir vietinės reikšmės keliuose.

Svarstyтина, kodėl pagal 12 dalį savivaldybių tarybos negalėtų nustatyti mažos taršos zonas (Projekte reikia išbraukti žodį *transporto*) miestuose ne tik tais atvejais, kai paskutiniaisiais kalendoriniais metais buvo viršytos kietųjų dalelių ar azoto oksidų koncentracijos aplinkos ore normos.

Siūlome tikslinti 18 dalį, pagal kurią viešosios ir pusiau viešosios elektromobilių įkrovimo prieigos prie elektros energijos skirstomųjų tinklų gali būti prijungiamos *tik jeigu jos yra įregistruotos* Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemoje. Atkreipiame dėmesį, kad pagal apibrėžtį Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemoje registruojami, kaupiami ir tvarkomi viešųjų elektromobilių įkrovimo *stotelių statiniai ir dinaminiai duomenys*.

Siūlome tikslinti 19 dalį, numatant, kad 18 dalis *netaikoma*, ir apskritai apsisprendžiant dėl jos reikalingumo, nes ji neturi jokios pridėtinės vertės, nes 18 dalyje yra aiškiai pasakyta, kad ji skirta tik viešosioms ir pusiau viešosioms prieigoms, be to, iš kitų Projekto nuostatų išplaukia, kad privačios prieigos neregistruojamos *Viešųjų* elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistemoje. Jei norima nustatyti kokią nors specialią taisyklę privačioms įkrovimo prieigoms, tai ją ir reikėtų parašyti.

23. Neaišku, kodėl Projekto 23 straipsnyje išskiriama ir pirmą kartą pateikiama neapibrėžta sąvoka elektromobilių įkrovimo prieigos savininkas ir kodėl 3 dalyje pareigos nustatomos viešosios ir pusiau viešosios prieigos operatoriui, o privačios prieigos – savininkui, jei pagal apibrėžtį visų prieigų operatorius yra fizinis ir (ar) juridinis asmuo, teikiantys elektromobilių įkrovimo paslaugas klientams.

Lieka neaišku, ar esant tokiai 1 dalies nuostatai „už elektromobilio įkrovimo paslaugą atsiskaityti vietoje (banko kortele, mobiliąja aplikacija)“ bus galima degalinėje atsiskaityti grynais pinigais, ar ne. Kyla klausimas, ar šis Projektas apskritai turėtų reglamentuoti atsiskaitymo formas.

24. Projekto 24 straipsnis, kiek jis reglamentuoja informacinę sistemą Viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų registravimo sistema, turi būti suderintas su Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nuostatomis.

Projekto 4 dalis turi būti tikslinama nurodant, kokiais tikslais gali būti tvarkomi asmens duomenys.

Iš projekto 5 dalies seka, kad viešųjų ir pusiau viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų operatoriai neturi pareigos teikti dinaminių duomenų, nes nėra jokių sąlygų ar pereinamojo laikotarpio nuostatų, kuomet visos elektromobilių įkrovimo prieigos turi turėti galimybę perduoti dinامينius duomenis.

6 dalyje reikėtų rašyti (angl. Open Charge Point Protocol).

25. Projekto 25 straipsnio 3 dalyje nurodoma *energetikos ministro* nustatyti reikalavimai. Projekto rengėjams siūlome apsispręsti ir visame Projekte vieningai nurodyti arba atitinkamų ministerijų, arba atitinkamų ministrų priimamus teisės aktus.

26. Siūlome įsivertinti Projekto 26 straipsnio 5 dalyje numatytą įpareigojimą savivaldybėms teikti informaciją apie savivaldybės teritorijoje esamas ir praeitais kalendoriniais metais įrengtus naujus suslėgtų ir suskystintų gamtinių dujų pildymo punktus, jei pagal aukščiau esančias nuostatas minimalus viešai prieinamų suslėgtų gamtinių dujų pildymo punktų skaičius iki 2030 m. gruodžio 31 d. tik 30 vnt., o suskystintų gamtinių dujų pildymo punktų skaičius iki 2030 m. gruodžio 31 d. būtų ne mažesnis kaip 3 vnt.

Šiame straipsnyje taip pat nėra atskirai pasisakoma apie vandenilio dujų pildymo punktų plėtrą.

27. Projekto 27 straipsnis, reglamentuojantis apskritai visų alternatyviųjų degalų naudojimą, neturėtų būti Šeštajame skirsnyje, kuris skirtas dujinių degalų naudojimui transporte.

Siūlome įsivertinti, ar tikrai, vadovaujantis 3 ir 7 dalimis, už motorinių transporto priemonių registravimą atsakinga institucija ar įstaiga turės ir galės skelbti informaciją apie Lietuvos Respublikoje įregistruotų ar perregistruotų transporto priemonių potencialą siekiant transporto sektoriaus taršos mažinimo.

28. Projekto 28 straipsnio 1 dalyje vartojamos slėvos turi būti suderintos su 2 straipsnyje pateikiamomis sąvokomis. Apskritai ši dalis yra deklaratyvi ir neaiški jos paskirtis. Neaišku, kuo ji (užtikrinta galimybė naudotis visiems) skiriasi nuo 3 dalies (užtikrinant prieinamumą).

29. Projekto 29 straipsnio 1 dalyje reikėtų vartoti įstatymu įvedamą sąvoką alternatyviųjų degalų infrastruktūra, kuri apima visus šioje dalyje vardinamus elementus, t.y. alternatyviaisiais degalais varomas transporto priemonės ir joms reikalingą infrastruktūrą.

Neaišku, kaip pagal 1 dalį iš fondo bus finansuojamas vidaus degimo varikliais varomų transporto priemonių ribojimas, ypač atsižvelgiant į 6 dalyje numatytą fondo lėšų paskirtį.

Atkreipiame dėmesį, kad 2 dalyje kaip vienas iš fondo lėšų šaltinių minimos lėšos, surenkamos iš tikslinių transporto priemonėms taikomų taršos mokesčių. Nors buitine kalba ir yra vadinamas taršos mokesčio įstatymu, formaliai Lietuvoje galioja Motorinių transporto priemonių registracijos mokesčio įstatymas, o taršos mokesčiai galėtų būti surinkti tik pagal Mokesčio už aplinkos teršimą įstatymą. Kita vertus, pasakymas „į Darnaus judumo fondą gali būti skiriamos lėšos arba tam tikra jų procentinė dalis, surenkamos iš tikslinių transporto priemonėms taikomų

taršos mokesčių“ neturi teisinės vertės, nes toks „sprendimas“ gali būti padarytas įstatymu, tačiau Projekte tokių nuostatų nėra. Todėl neaišku, kaip ši nuostata bus realizuojama.

30. Siūlome sukonkretinti Projekto 30 straipsnio 1 dalyje pateiktą išsireiškimą „valstybės ir savivaldybių institucijos, įstaigos ir įmonės pagal kompetenciją“, gal būt pateikiant pavyzdinį tokių įmonių / kompetencijos sąrašą, arba bent jau išsamiai jį paaiškinti aiškinamajame rašte, nes pagal jį visiškai neaišku, kam (kiek plačiai) taikoma pareiga skelbti informaciją apie galimybes, ekonominę ir aplinkosauginę naudą.

Siūlome projekto rengėjams dar kartą įvertinti, ar pagal Projekto 30 straipsnio 3 dalį tikrai pagrįsta privalomas pamokų ar paskaitų kursas ikimokyklinio ugdymo įstaigose (pvz., apie vandenilio degalus, hibridinius automobilius, alternatyvius degalus), taip pat įsivertinti, kaip tokie kursai būtų organizuojami aukštosiose mokyklose.

31. Siūlome atsisakyti Projekto 31 straipsnio kaip neturinčio jokios pridėtinės teisinės vertės arba aiškiai nurodyti, kokių kitų konkrečių įstatymų nustatyta tvarka kyla atsakomybė už Projekte nustatytų reikalavimų nesilaikymą.

32. Dėl Projekto 32 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytos sankcijos - Energetikos įstatymo 21 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti stabdomas ir (ar) panaikinamas degalų tiekėjui išduotas leidimas verstis energetikos veikla – norime atkreipti dėmesį, kad tokios „sankcijos“ nėra Energetikos įstatymo 36 straipsnyje, kuris ir skirtas sankcijoms ir jų taikymo tvarkai.

3 dalies 3 punktą siūlome rašyti „degalų tiekėjo <...> atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes“; taip pat manome, kad šios dalies 1 punkte nurodytas pažeidimo mastas apsprendžia pažeidimo pavojingumą.

Siūlome pildyti 4 dalį, nes pagal siūlomą redakciją subjekto, vykdančio mažmeninės prekybos degalais veiklą, atsakomybę lengvinančių aplinkybių negali būti.

5 dalį reikia tikslinti, nes joje trūksta žodžių, 6 ir 7 dalyje netinkamas išsireiškimas „nustatant sankcijas“; siūlome rašyti „nustatytas baudos dydis“.

Neaišku, kodėl 8 dalies nuostatos taikomos tik degalų tiekėjo ar transporto sektoriaus gamtinių dujų tiekėjo atžvilgiu, bet netaikomos subjektui, vykdančiam mažmeninės prekybos degalais veiklą.

13 dalyje kalbama apie Tarybos ar Vyriausybės įgaliotos institucijos sprendimu nustatomus įpareigojimus, tačiau Projekte nėra jokių nuostatų, kurios paaiškintų, kada ir kokius įpareigojimus galima nustatyti.

Svarstyтина, ar pagal 17 nebūtų tikslingiau lėšas, gautas už šiame straipsnyje *nurodytus* pažeidimus, skirti ne atsinaujinančių energijos išteklių transporto sektoriuje naudojimui skatinti per Klimato kaitos programą, o į pagal Projektą įsteigiamą Darnaus judumo fondą.

33. Projekto 33 straipsnio 2 dalyje pateikiama pernelyg neapibrėžtas asmenų sąrašas „kitos įmonės, įstaigos ir organizacijos“; siūlome numatyti, kad visi šie 2 dalyje vardijami subjektai, kurie „prireikus“ teikia informaciją, yra nurodomi pagal 1 dalį Vyriausybės tvirtinamoje tvarkoje.

Siūlome tikslinti 3 dalį, nes pagal Nuorodą į Europos Sąjungos teisės aktus teikimo teisės aktuose reikalavimų aprašo 11 punktą „Įstatymo priede pateikus visą pavadinimą, įstatymo tekste nurodomas sutrumpintas [ES teisės akto] pavadinimas“.

34. Projekto 34 straipsnio 5 dalyje pateikiama nuoroda į neegzistuojantį 26 straipsnio 6 punktą.

4 dalyje, laikantis pateiktų sąvokų, turėtų būti rašoma „mažos taršos zonos“.

6 dalį siūlytume rašyti apibendrintai (šio įstatymo 17 straipsnio 1 dalyje nurodytas DAEI apskaitos vienetų registras turi būtų sukurtas ir pradėti veikti iki 2022 m. sausio 1 d.), nes tam reikės ne tik Energetikos ministerijos įgalios institucijos ar įstaigos (įmonė negali būti) veiksmų.

35. Vadovaujantis Nuorodą į Europos Sąjungos teisės aktus teikimo teisės aktuose reikalavimų aprašo 9 punktu (vienu metu įgyvendinant ES teisės aktą ir jo pakeitimus, nurodomas tik pirmasis (pagrindinis) ES teisės aktas ir paskutinis jį keitęs ir (ar) papildęs ES teisės aktas) siūlome įsivertinti ir, prireikus, patikslinti priedo 1 punkte pateiktą nuorodą, jei Projektu įgyvendinami ir jame nurodytos Direktyvos pakeitimai.

Dėl Lietuvos Respublikos atsinaujančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 2, 5, 6, 8, 11, 12, 32, 35, 36, 37, 39, 51 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto

1. Laikantis nusistovėjusios praktikos įstatymo pavadinimas turėtų būti formuluojamas „<...>39 ir 51 straipsnių pakeitimo <...>“. Atitinkamai reikėtų patikslinti ir Vyriausybės nutarimo projektą bei lydinčiuosius dokumentus.

2. Projektu siūloma pripažinti netekusia galios įstatymo 2 straipsnio 35 dalį, kurioje apibrėžiama „mineralinių degalų“ sąvoka, tačiau analogiškos nuostatos nėra ADĮ projekte. Atkreipiame dėmesį, kad ši sąvoka bus ir toliau vartojama AIEĮ net ir priėmus siūlomus pakeitimus, taip pat ji vartojama ir ADĮ projekte. Be to, įstatymo 39 straipsnio pakeitimai (pripažinimas netekusiu galios) įsigalios tik 2022 m. sausio 1 d., t.y. 6 mėn. galios ir bus taikomos įstatymo nuostatos dėl mineralinių degalų, nors pati sąvoka bus panaikinta. Atsižvelgiant į tai siūlome 2 straipsnio 35 dalies nekeisti.

3. Projektu siūloma atlikti pakeitimus galiojančio įstatymo 2 straipsnio 50 dalyje. Atkreipiame dėmesį, kad 2021 m. sausio 1 d. įsigalios kita šios dalies redakcija, patvirtinta įstatymu Nr. XIII-3107, todėl 2021 m. birželio 30 d. įsigaliojus siūlomiems pakeitimams 2 straipsnio 50 dalyje nebeliktų nuorodos į Lietuvos Respublikos strateginio valdymo įstatymą. Siūlome atitinkamai tikslinti projektą.

4. Projektu siūloma atlikti pakeitimus galiojančio įstatymo 6 straipsnio 14 punkte; šie pakeitimai turi būti tikslinami, nes iš pateiktos redakcijos nėra aišku, kas turi būti nurodoma metodikoje kalbant apie žaliavas.

5. Atsižvelgiant į tai, kad Projekto 7 straipsniu keičiama daugiau kaip pusė 32 straipsnio dalių, vadovaujantis Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų 83 punktu jis turi būti dėstomas nauja redakcija („Kai keičiamame teisės akte keičiama daugiau kaip pusė jo straipsnių ar punktų, visas teisės aktas dėstomas nauja redakcija. Ši nuostata *mutatis mutandis* taikoma ir keičiant skyrių, skirsnį, straipsnį, jo dalis ar punktus“).

6. Atsižvelgiant į Projekto 7 ir 8 straipsniais siūlomus pakeitimus, aiškinamajame rašte reikėtų paaiškinti „kainų“ keitimą į „įmokas“.

7. Projekto 4 straipsnyje pateikta netiksli galiojančio Įstatymo 8 straipsnio redakcija.

8. Projekto 10 straipsniu keičiamos dar neįsigaliojusios AIEĮ nuostatos, kurios, vadovaujantis įstatymu Nr. XIII- 2869, įsigaliojė tik 2021 m. birželio 30 d. Vadovaujantis Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų 70 punktu, „jeigu teisės aktas buvo pakeistas ir pakeitimai dar neįsigalioję, tačiau reikia keisti kai kuriuos neįsigaliojusio teisės akto straipsnius, jų dalis ar punktus, tokiu atveju keičiamas dar neįsigaliojęs teisės aktas“. Tas pats pasakytina ir dėl Projekto 12 straipsniu keičiamos dar neįsigaliojusios AIEĮ 51 straipsnio 3 dalis, kuri, vadovaujantis įstatymu Nr. XIII-3107, įsigaliojė 2021 m. sausio 1 d. (kiek tai susiję su Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos pavadinimo pakeitimu).

9. Atsižvelgiant į Projektu siūlomus Įstatymo 51 straipsnio 3 dalies pakeitimus ir vadovaujantis Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų 15.6 papunkčiu Projektu turi būti teikiami Įstatymo 4 straipsnio 6 punkto ir 9 straipsnio pakeitimai, skirti pakeisti tebesantį Ūkio ministerijos pavadinimą.

10. Atsižvelgiant į tai, kad aiškinamajame rašte nurodoma, jog priimtiems įstatymams įgyvendinti turės būti pakeistas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. spalio 19 d. nutarimas Nr. 1217 „Dėl įgaliojimų suteikimo įgyvendinant Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymą“, siūlome įsivertinti ir prireikus projekto 13 straipsnio 4 dalyje numatyti, kad ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Dėl Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 1 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto

1. Projektu keičiama Įstatymo 1 straipsnio 1 dalis neatitinka šios dalies redakcijos, esančios galiojančiame Gamtinių dujų įstatyme, nes Projekte pateikiamas tik paskutinis galiojančios 1 straipsnio 1 dalies sakinys.

2. Dėl Gamtinių dujų įstatymo pakeitimo aiškinamajame rašte yra nurodoma, kad „ADI projekte numatoma, kad biudujų įrenginių prijungimas prie dujų tinklų vykdomas AIE įstatymo nustatyta tvarka, o dujų pildymo įrenginiai prijungiami Gamtinių dujų įstatymo nustatyta tvarka. Dėl to atitinkamai tikslinamas ir Gamtinių dujų įstatymas, kurio projektas teikiamas kartu su šiuo paketu“. Atkreipiame dėmesį, kad pakeitimai skirti numatyti išimtį ne prijungimui, o „atsiskaitymui už prijungimą“. Gamtinių dujų įstatyme nėra tiesiogiai įtvirtintų nuostatų, skirtų *atsiskaitymui* už įrenginių prijungimą (taip pat ir AIEI iš esmės nėra vartojamas terminas „atsiskaitymas“). Be to, aiškinamajame rašte turėtų būti paaiškinta, kuo skirsis atsiskaitymai (prijungimas), kai šiems santykiams bus taikomas ne Gamtinių dujų, o AIE įstatymas.

3. Projektu taip pat siūloma ne tik atlikti aukščiau aptartus pakeitimus, bet ir pripažinti netekusia galios Įstatymo 1 straipsnio 1 dalies nuostatą, kad „šio įstatymo nuostatos *netaikomos biudujų gamybos skatinimo priemonėms, nustatytoms Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme*“. Aiškinamajame rašte turėtų būti paaiškinti tokio pakeitimo tikslai ir pasekmės, nes priėmus siūlomus pakeitimus Gamtinių dujų įstatymo nuostatos bus taikomos visoms visuose įstatymuose nustatytoms biudujų gamybos skatinimo priemonėms.

Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo projekto pastabų neturime, tačiau jo pavadinimą ir 1 punktą reikėtų patikslinti pagal aukščiau pateiktą pastabą dėl Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo pakeitimo įstatymo projekto pavadinimo.

Dėl aiškinamojo rašto ir kitų lydinčiųjų dokumentų

1. Siūlome aiškinamajame rašte išdėstyti priežastis, kodėl siūloma būtent tokia įstatymų projektų įsigaliojimo data ir paaiškinti, kodėl atskiroms nuostatoms siūlomos skirtingos įsigaliojimo datos, pvz., kodėl atskirų Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo pakeitimo įstatymo projekto nuostatų įsigaliojimas skiriasi viena diena - 2021 m. birželio 30 d. ir 2021 m. liepos 1 d.

Taip pat siūlome patikslintą aiškinamąjį raštą dar kartą peržiūrėti kalbos redaktorei, nes jame pasitaiko klaidų, pvz., 13 punkte pateikiamas sakinytis be pabaigos ir pan.

Atkreipiame dėmesį, kad Direktyvos 2018/2001 ir nacionalinių teisės aktų atitikties lentelėje yra pateikiama netiksli informacija:

- Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 1, 2, 3, 4, 5, 6, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 20, 201, 21, 22, 25, 28, 29, 35, 37, 38, 39, 46, 48, 49, 55, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 631, 64 straipsnių, Įstatymo priedo pakeitimo, Įstatymo 111 straipsnio pripažinimo netekusiu galios ir įstatymo papildymo 202 straipsniu pakeitimo *įstatymo projektas (toliau – AIEI*

projektas Nr. XIII P-4140) priimtas 2020 m. balandžio 28 d. Atitinkamai į atitikties lentelę turėtų būti įtrauktos ne projekto Nr. XIII P-4140, o aktualios priimto įstatymo nuostatos;

- netiksliai nurodomas šioje išvadoje vertinamas Projektas, turėtų būti Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 ~~4~~, 2, 5, 6, 8, **11**, 12, 32, **35**, 36, 37, 39 **ir 51** straipsnių pakeitimo įstatymo projektas;

- pateikiamos nebeaktualios ir dėl to klaidinančios AIEĮ projekto - Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo Nr. XI-1375 1, 2, 3, 13, 16, 20, 201, 23, 48, 49, 50, 55, 56, 57 straipsnių ir dvyliktojo skirsnio pavadinimo pakeitimo, Įstatymo papildymo 151 straipsniu ir 54 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo projekto – nuostatos (turėtų būti projekto TAIS Nr. 20-3021(2) nuostatos).

Teisės grupės vyriausiasis patarėjas

Deividas Kriaučiūnas

Deividas Kriaučiūnas, tel. 870663817, el. p. deividas.kriauciunas@lr.lt